

Isus m-a găsit

Cuprins:

- 1. O viață diferită (Prefață)**
- 2. Cine sunt eu?**
- 3. Cine este Isus?**
- 4. Siguranța mântuirii**
- 5. Isus m-a găsit**
- 6. Care este voia lui Dumnezeu cu viața ta?**
- 7. Pot să mă încred în Biblie?**
- 8. Epuizarea și disperarea sufletului**

O viață diferită?

În această viață ne lovim de multe întrebări.

Mulți sunt mulțumiți cu viața pe care o trăiesc și nu se gândesc mai departe de aici și acum.

Dar foarte repede se poate întâmpla ceva care să le ia această satisfacție.

Alții văd cât de rău au mers anumite lucruri și se întrebă dacă există soluție pentru problemele lor.

În această broșură dorim să vă arătăm o viață diferită, pe care Dumnezeu ne-a dat-o prin Isus Cristos.

Este diferită, deoarece nu este precum ceva ce putem concepe sau obține prin noi înșine.

Este diferită, deoarece ne aduce ceva complet nou, prin ceea ce a făcut Isus, pentru noi, pe cruce. Aceasta poate rezolva problema noastră cu păcatul și să-l înfrângă.

Este diferită, deoarece ne aduce într-o relație corectă cu Dumnezeu.

Este diferită, deoarece oferă semnificație, nu doar pentru viața pe care o trăim în această lume, ci mult mai mult de atât: oferă speranță pentru eternitate.

Știm că sunt mulți care își doresc să devină creștini - fără a ști cu adevărat ce presupune. Unii se luptă și se zbat pentru a deveni așa cum cred ei că ar trebui să fie un creștin.

Cu această broșură dorim să arătăm ce este o viață reală și care este scopul lui Dumnezeu cu noi.

Cine sunt eu?

Poate ți-ai pus această întrebare: ”Cine sunt cu adevărat?” Răspunsul Bibliei: „Tu ești un om creat după chipul lui Dumnezeu.” Aceasta înseamnă că ai fost creat ca să trăiești în frăție cu Dumnezeu. Viața ta nu este completă, nu este întreagă înainte de a intra într-o relație corectă cu Dumnezeu.

Așadar dacă trăiești fără Dumnezeu, nu trăiești o viață adevărată. Acesta este un adevăr Biblic.

Ateu și mulțumit?

Mulți oameni spun că ei nu cred în Biblie și că nu există Dumnezeu. Ei au decis pur și simplu să se declare atei. Ei neagă existența lui Dumnezeu. Aparent, astfel de oameni pot să o ducă bine. Adesea se laudă ca o duc bine. Iar acest tip de negare nu este necunoscut Bibliei.

În Psalmul 73 citim despre oameni care nu Îl cunosc pe Dumnezeu și trăiesc o viața departe de El. De fapt ei Îl neagă pe Dumnezeu. ”Căci mă uitam cu jiiind la cei nesocotiți, când vedeam fericirea celor răi. Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime. ” (v.3 și 4)

Dar trebuie observat ce s-a întâmplat cu acești oameni. Totul s-a terminat cu un dezastru: ”Da, Tu-I pui în locuri alunecoase și-I arunci în prăpăd. Cum sunt nimiciți într-o clipă! Sunt pierduți, prăpădiți printr-un sfârșit năpraznic. ” (v.18 și 19)

Poate continui să spui: „Nu cred în Dumnezeu, o duc bine fără El.” Poate ești la fel ca acel student pe care l-am cunoscut odată. El se lauda că este ateu. Dar când s-a apropiat ziua examenului i-a cerut lui Dumnezeu

în ascuns să îl ajute. Deci, ateismul său nu a fost atât de profund.

La fel este și în realitate pentru mulți oameni. Ei spun că nu cred nici în Biblie, nici în Dumnezeu. Dar în momentele de singurătate, în orele de noapte târzie atunci când se simt singuri și de neînțeles, sau atunci când ajung în situații periculoase, își îndreaptă gândul și rugăciunea adesea în spre Dumnezeu.

Poate simți și tu teamă și neliniște, o neliniște care nu poate fi explicată sau nu poate găsi răspuns. Uneori aceasta face ca viața să fie o continuă absurditate, fără sens.

Simți asta? Chiar dacă te simți bine, sau dacă te simți doborât, viața este o luptă. În primul rând îți voi spune că Dumnezeu în care nu crezi, te caută.

Dumnezeu te caută

Tu nu Îl cauți, nu dorești o relație cu El, dar Dumnezeu te caută. El dorește să aibă o relație cu tine. Dumnezeu te iubește, așa cum spune în Cuvântul Său. Chiar dacă crezi sau nu, Dumnezeu face tot ce Îi stă în putință să te găsească și să te facă să fii al Lui.

Dar trebuie să înțelegi că Dumnezeu nu poate obliga o ființă umană să intre într-o relație cu El.

Ce ar însemna dacă un bărbat ar forța o femeie să se căsătorească cu el? Ce fel de relație ar fi? Ca să existe dragoste, atunci relația trebuie să se construiască pe înțelegerea mutuală și pe libera alegere între parteneri.

La fel este și în relația noastră cu Dumnezeu, trebuie să existe reciprocitate. Prin urmare, El începe să ne cheme și să ne atragă la Sine. La început, de obicei e ca o tulburare interioară inexplicabilă, o neliniște și o dorință după ceva care nu poate fi înțeles.

Dar această tulburare interioară vine datorită faptului că omul

este creat pentru a fi în comuniune cu Dumnezeu și omul nu găsește odihnă, până nu o găsește în Dumnezeu.

Dezastrul

Omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu și de la început omul era perfect, fără păcat. Relația cu Dumnezeu a fost perfectă, apropiată și fără rețineră.

Dar în același timp omul a fost creat pentru dezvoltare. Era incomplet. De aceea Dumnezeu a dat omului un exemplu. Citim în Genesa 2:17 „Dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mânânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Omul nu a înțeles de ce ar trebui să respecte această poruncă. Omul știa că a fost creat ca să crească în cunoaștere și ca să obțină cunoștința era ceva bun. Dar tocmai pentru că interdicția era atât de neînțeleasă pentru om, a fost utilă ca test de ascultare.

Dacă omul ar fi trecut acest test, ar fi învățat diferența dintre Dumnezeu și rău fără să cadă în păcat și să Îl contrazică pe Dumnezeu și să devină astfel inamici.

Dar aceasta a înspăimântat sufletul. Satan, adversarul lui Dumnezeu, a fost un înger căzut, probabil plasat în rangul cel mai înalt între îngeri, s-a împotrivit lui Dumnezeu imediat după creație. El este adversarul lui Dumnezeu. Pentru el nu există posibilitate de salvare.

Isus spune că focul veșnic este destinat diavolului și îngerilor săi (Matei 24:41) Focul veșnic nu este destinat oamenilor. Când oamenii ajung acolo, este împotriva voinței lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie mântuiți (1 Timotei 2:4).

Dar Satan este împotriva lui Dumnezeu și de asemenea adversarul omului. Prin urmare, cea mai mare dorință a lui este să distrugă planul

de mântuire a lui Dumnezeu pentru om.

În grădina Eden, Satan o întâlnește pe Eva sub forma unui șarpe, un animal ciudat, “era mai șiret decât fiarele câmpului”, spune Scriptura.

Diavolul a întâlnit-o mai întâi pe Eva, care a auzit interdicția de la soțul său, deși nu a primit direct această poruncă. Șarpele probabil s-a așezat în copacul din care era interzis să mănânce.

Iar impresia imediată care a avut-o Eva atunci când șarpele a ademenit-o a fost că Dumnezeu dorea ceva. Ea nu auzise niciodată alte cuvinte decât ale soțului ei, dar ea știa că Dumnezeu vorbise.

Apoi ea aude brusc șarpele vorbind, șarpele a folosit în mod deliberat cuvintele lui Dumnezeu.

”Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...? (Genesa 3:1)

Impresia care a avut-o Eva imediat atunci când șarpele a vorbit a fost că era confirmat adevărul interdicției.

Atunci când Satan întreabă: “Oare a zis Dumnezeu să nu mâncați din toți pomii din grădină?”, el este foarte șiret. Apoi reușește să o facă pe Eva să discute despre ceea ce a spus Biblia cu adevărat.

Trebuie observat că orice păcat și orice apostazie începe prin a întreba: „Ce înseamnă Biblia cu adevărat? Biblia nu se poate referi la asta?” Este scrisă în acest mod, dar a fost scrisă în alte vremuri ș.a.m.d.

Chiar și astăzi este ușor să discutăm și să ne întrebăm despre adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu: “ce înseamnă acest lucru, scris aici? Dumnezeu nu poate să se refere la asta?”

Dar acum înțelegem că nu este nimic nou. Prima oară s-a încheiat cu un dezastru. Iar aceasta s-a repetat de multe ori de atunci. Satan a

«Oare a spus Dumnezeu?»

făcut-o pe Eva să privească pomul. Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și ca pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea (Genesa 3:6).

Așa ca ea a luat din pom și a mâncat. Ea a dat și bărbatului ei și bărbatul a mâncat și el. Astfel a intrat păcatul în lume.

*Azi, când auzi vocea chemătoare,
care te atrage la ocrotirea Tatălui.
Da, adeseori în sufletul tău ai distins vocea
care te chema și care îți rostea numele.*

*Când lumina este stinsă
Atunci când ușa cerului este închisă,
Când ziua este pe sfârșit,
Atunci când este prea rău
ca să te gândești la aceasta.*

Cine este Isus?

Isus spune: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.” (Matei 11:28)

Purtăm multe poveri

Există astăzi mulți oameni neliniștiți, fără pace și plini de teamă, chiar dacă nu arată astfel. Un lucru este sigur: acela care își poartă singur povara în relația cu Dumnezeu, în curând realizează că este prea grea.

Cea mai grea povară este aceea care judecă și apasă în conștiință atunci când începem să ne vedem în lumina lui Dumnezeu. Orice neascultarea, orice eșec, orice neglijență, tot răul pe care l-am rostit, toate motivele rele și multe altele. Pe scurt: pentru tot trebuie să răspunzi lui Dumnezeu.

Aceia care se străduiesc sub povara grea știu ce înseamnă să fii fără odihnă și fără pace.

Și cu cât te strădui să trăiești cât mai onorabil, cu atâta realizezi că povara este tot mai greu de purtat. Și deasupra acestor sarcini mai apar și altele ca: boala, suferința, dezamăgirea oamenilor în care ai avut încredere și tot felul de îngrijorări. Întreaga viață este o povară pentru mulți.

Știți ceva despre asta?

Atunci Cuvântul lui Isus este chiar pentru tine. Tu ești acela pe care

El îl invită. „Da”, spui tu, „dar cum pot să accept?” Alții spun: „cum pot să mă aștept ca să accepte o persoană ca mine?” Mai întâi să aruncăm o privire la ceea ce spune acest cuvânt despre Isus – iar apoi vom reveni la întrebarea inițială.

Cine este Isus?

Este clar din această invitație că Isus va purta povara care este prea grea de purtat. În mod corect, Isus a fost caracterizat ca cel care poate purta: El a dus povara păcatului nostru pe lemnul crucii, spune Cuvântul lui Dumnezeu. Ioan Botezătorul arată spre El și spune: „Iată mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”.

Fiul lui Dumnezeu a devenit om pentru a ne lua păcatele, care ne separau de Dumnezeu. Pe Golgota, Isus a luat răspunderea ca noi să nu mai plătim vina și să fim pierduți.

De aceea Isaia spune: „dar tu M-ai chinuit cu păcatele tale, și M-ai obosit cu nelegiuirile tale. Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”

Aici este răspunsul, tu care întrebi dacă invitația se aplică și unuia ca tine!

Și El care a purtat cea mai grea povara va purta și alte poveri. Ai voie să te încrezi în toate aspectele. El însuși ne spune: „Nu vă îngrijați de nimic; ci în orice lucru, aduceți la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.” (Filipeni 4:6-7)

Vezi cum oferă odihna?

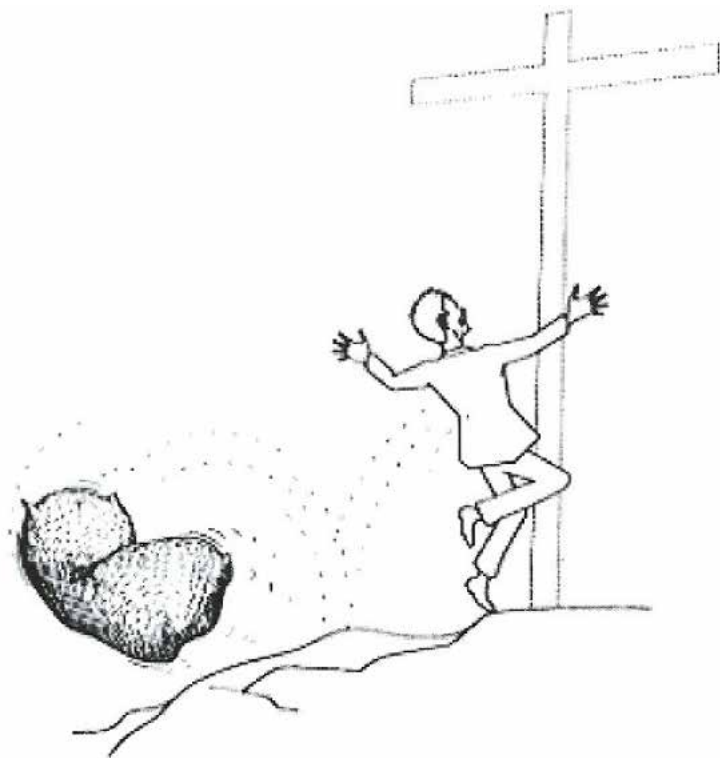
Vezi tu cum găsești odihna în Isus? Știind că păcatul a fost îndepărtat și ca am primit iertarea păcatelor, judecata și frica dispar, și am pace și asigurarea că sunt un copil al lui Dumnezeu. Și trebuie să cred ca Isus este responsabil pentru mine în tot ce se întâmplă și mă face să mă odihnesc cu adevărat chiar în mijlocul greutăților și dificultăților.

Promisiunea pe care Isus o dă conectată cu această invitație, nu sunt doar cuvinte goale! În cele din urmă un răspuns pentru tine care te întrebi cum poți veni la Isus. Isus spune: „Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine nu va înseta niciodată.”

Isus folosește cuvintele: cel ce vine la Mine - și cel care crede în Mine - în același sens. A veni la El este același lucru cu a te încrede în El! Citind despre El, auzind despre El, cântând despre El, însoțindu-vă cu aceia care cred în El și se roagă Lui - până când inima ta se încrede în El.

Iar atunci când inima ta s-a întors la el - ai venit cu adevărat la El.

Putem rezuma cu această promisiune din Psalmul 37:40: „Domnul îi ajută și-i izbăvește; îi izbăvește de cei răi și-I scapă pentru că se încred în El.”

Multă vreme eu am rătăcit
Neștiind că Domnul m-a iubit,
Pentru mine că s-a răstignit
Pe Golgota.

Sus pe cruce al Său sânge-a curs
Trupul inima l s-au străpuns!
Chiar și pentru-al meu păcatul muri
Pe Golgota.

Siguranța mântuirii

„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11:1)

Nu este doar un sentiment

În Evrei 3:14 citim: „Căci ne-am făcut părtași ai lui Cristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început,”

Avem tendința imediat atunci când auzim astfel de lucruri, să privim spre noi înșine pentru a conștientiza ce simțim, uneori încercând să ne convingem că ceea ce simțim este sigur. Asta trebuie să facem, să gândim, pentru că scrie, nu-i așa, credința este sigură și de neîndoit. Iar siguranța poate fi găsită doar în inima ta.

Dar o inimă sinceră recunoaște că, cu cât mai mult caută siguranța în propria inimă, cu atât mai nesigur devine. Aici multe suflete care se zbat se trezesc fără un răspuns. Cu cât aud mai repede de siguranța credinței, oamenii devin nemângâiați, își pierd pacea și se simt fără speranță. Dar oare acesta să fie sensul cuvântului?

Pentru a găsi un răspuns trebuie să ne adâncim în Cuvânt și să ne concentrăm asupra unor persoane cu credință care ne-au fost lăsate ca exemple. Această convingere a fost chiar viața lor, astfel au putut îndura suferința, persecuția și chiar moartea.

Cum poate fi cineva sigur?

Curând vei descoperi că întotdeauna este imposibil să fii sigur de ceva doar căutând în tine însuși. Imaginează-ți că cineva vine și îți spune ceva ce te-ar face extrem de fericit, ai întreba: „De unde știi asta? Cine ți-a spus?” Știi că poți crede acest lucru care nu vine doar de la tine. Crezi în ceva ce știi că are credibilitate. Siguranța se bazează întotdeauna pe anumite fapte care nu țin de noi. Sunt fapte care confirmă adevărul și conving că sunt într-adevăr reale.

Siguranța care se bazează doar pe sentimentele dorințele și așteptările cuiva în realitate este nesigură. Ce garanție avem că ceea ce simțim este corect? Sau că ceea ce ne dorim se va împlini?

Și dacă ceea ce se aplică la viața de zi cu zi, se aplică și legat de aspecte mai complexe: întrebarea legat de mântuirea sufletului nostru.

Cum mă poate ajuta dacă cred că sunt creștin? Sau dacă cred că sunt un copil al lui Dumnezeu? Sunt mulți oameni care cred că sunt creștini și copiii ai lui Dumnezeu, dar nu au experimentat ce este salvarea. Așadar nu este un semn rău dacă un om nu poate să experimenteze adevărul credinței prin a căuta în inima sa!

Dar ne este dat un motiv de neclintit și sigur ca fundament. La acest fundament ne vom uita mai îndeaproape în continuare în lumina Cuvântului.

Aceia care sunt credincioși

Evrei 11 ne aduce în atenție o mulțime de oameni care au fost siguri de salvarea lor. Ei au putut, precum orice creștin, să înfrunte moartea, diavolul, iadul și lumea. Ei au rămas tari și de neclintit în ciuda persecuției, deznădejdii, primejdiilor și dificultăților. Și puteau să stea tari pentru că erau încrezători și de neclintit în cugetul lor. Ei erau siguri că au părtașie cu Dumnezeu și că erau mântuiți. Ei erau siguri că au primit viața veșnică. Iar acest lucru caracterizează un creștin adevărat.

Cum au putut fi ei siguri?

Era datorită experiențelor lor? Aici Cuvântul subliniază ceva extraordinar, „În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe...” (v. 13)

Nu trebuie să înțelegem greșit. Trebuie să înțelegem contextul cu ultimele versete ale capitolului unde citim: „Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgădui; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.” (v. 39-40)

Ceea ce noi azi vedem împlinit, ei nu au văzut, dar ei erau siguri în ce au crezut și au sperat în ceea ce nu puteau vedea. Pentru aceasta au fost lăudați. Această convingere a fost însăși viața lor, de aceea au putut răbda suferința și persecuția și pentru aceasta au putut chiar muri.

Acest lucru este la fel de valabil și pentru un creștin azi. El nu a experimentat încă salvarea care se află în moarte, încă nu a experimentat că poate fi salvat și achitat de Dumnezeu în ziua judecării. Dar poate fi sigur de aceasta chiar și acum, și având această siguranță poate tolera și răbda toate lucrurile.

Aceasta este certitudinea pe care o dă credința. Un creștin poate fi contrariat, ispășit, epuizat, pomegrit, defăimat și totuși în același timp să fie de neclintit în încrederea că în momentul morții se duce acasă ca să fie cu Domnul, iar în ziua judecării va fi recunoscut de Dumnezeu.

Cum poți primi siguranța?

Nu este experiența în sine cea care dă siguranța, pentru că un creștin este sigur de lucrurile pe care nu le-a experimentat.

Ca să găsim un răspuns la întrebare trebuie să revenim la text.

Cum a putut spre exemplu Avraam să devină sigur? „El a plecat fără să știe unde merge.” Când a devenit Avraam sigur? Când a ajuns în țara făgăduită de Dumnezeu sau când a plecat de acasă?

Când a fost sigur că va avea un fiu? Doar după ce fiul s-a născut? Nu, ci cu mult timp înainte. Avraam a fost extrem de sigur în circumstanțe imposibile, unde nu exista speranță că ceea ce a promis Dumnezeu se va împlini. Acesta este secretul certitudinii credinței. Cineva devine sigur în ciuda faptului că este mai presus de perspectivele omenești.

Cuvântul lui Dumnezeu explică cum este posibil. Citim despre Sara, care „a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.” Aici găsim certitudinea credinței. Înseamnă să luăm Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, iar acest Cuvânt este scris pe înțelesul nostru. Iar aceasta înseamnă să te bazezi pe Cuvânt și să te încrezi în El indiferent de celelalte circumstanțe.

Cuvântul „siguranță” așa cum este găsit în original în Biblie, nu se referă la un sentiment sau o experiență, ci la fundamentul că Dumnezeu ne oferă mântuirea și viața veșnică. Deoarece Dumnezeu a creat temelia, iar în vechiul legământ acest plan încă nu era împlinit, dar promisiunea era reală pentru ei. Dar acum acest fundament este complet.

Acest fundament este numit Harul lui Dumnezeu în Isus Cristos. Este oferit pentru eternitate, dar înfăptuit în istorie de însuși Fiul lui Dumnezeu, salvatorul nostru care a șters păcatele noastre cu sângele său.

Acest fundament ne-a fost oferit de Dumnezeu ca și bază pentru speranța salvării. Credincioșii știu că speranța care este bazată pe fapte este adevărată și o speranță justificată.

Trebuie să ținem ferm această nădejde. Avem ceea ce Dumnezeu ne-a oferit, Harul Său în Cristos Isus. Nu trebuie să pretindem că credem și ținem sentimentele noastre, experiențele noastre, bucuria noastră, pacea noastră și așa mai departe. Toate acestea sunt rezultatele harului. Dar nu doar ale harului. Trebuie să construim și să ținem cu tărie este lucrarea înfăptuită de Isus Cristos.

Siguranța este creată pe credința în Isus Cristos și Cuvântul Său

Ca să fii sigur de mântuirea în Isus Cristos depinde de încrederea în El. Cuvântul despre Isus duce la credința în inimă. Cuvântul creează o convingere că Dumnezeu spune adevărul, atunci când spune că ni l-a dăruit pe Isus. Nu poți vedea că ești salvat de la moarte. Nu poți vedea că ești justificat la judecată. Dar poți fi de neclintit în inima ta astfel încât poți trece prin orice.

Așadar înțelegi ce greșit și ce periculos este să pui întrebarea în interior atunci când vine vorba de siguranța mântuirii. Trebuie să privești în spre exterior. Așa cum profetul spunea: „Voi privi spre Domnul.”

Ai început să privești la Isus? Ai început să te încrezi în ceea ce Dumnezeu ți-a oferit?

Este viața ta bazată pe fundamentul care l-a stabilit Dumnezeu?

Fie ca Dumnezeu să îngăduie ca această broșură să conducă pe cineva la Isus, pe cineva care în trecut îl ocolea. Și crezând prieteni, haideți să nu uităm că baza pentru siguranța credinței este Isus.

„Apoi a zis lui Toma: „Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios.”

Ioan 20:27

Isus m-a găsit!

Knut Pedersen a fost pastor toată viața. El a călătorit patru ani răspândind Cuvântul lui Dumnezeu cu Misiunea Inner Sunfjord (în Norvegia), iar din 1978 a călătorit în districtul Agder pentru Misiunea Luterană Norvegiană. Înainte Knut a lucrat ca și predicator iar simultan a lucrat ca și membru al echipajului pe un feribot care călătorea spre Insula Flekkerøy, iar acum un tunel a fost construit spre insulă. Knut locuiește pe această insulă împreună cu familia sa.

Cum ai fost găsit de Isus?

Înainte de crearea lumii, am fost în gândurile și în planul lui Dumnezeu. (Efes. 1:4). El a fost Acela care a făcut astfel ca cineva să se roage pentru mine înainte ca să văd lumina zilei. Mai departe, Cuvântul lui mi-a fost transmis, iar eu am fost condus la Isus încă devreme, în perioada copilăriei.

În perioada tinereții am participat la majoritatea întâlnirilor ținute în Flekkerøy. Am luat de asemenea parte la lucrare ca și tânăr slujitor. La prima vedere, totul părea în ordine. Dar Cuvântul lui Dumnezeu îmi vorbea în interior, iar atunci contează cu adevărat. Aceasta a rezultat într-o luptă interioară cu Dumnezeu la nivelul gândurilor. În disperarea mea, păcatul m-a biruit iar eu am pierdut.

Iar atunci am făcut ceva ce am auzit des înainte: „Roagă-te lui Isus și El te va ajuta. Nu poți trăi ca și creștin prin puterea ta proprie.” Da, m-am rugat des și îmi amintesc cum am plâns de mai multe ori. Nu a ajutat. În continuare pierdeam. Apoi îmi amintesc ceva ce mă înspăimântă și mai mult. Treptat, păcătuiam fără să mă mai simt vinovat. Pe din afară păream același. Într-o zi m-am dus la un creștin matur să îi împărtășesc ce simțeam „nu sunt de fapt ceea ce pretind că sunt și cine cred oamenii că sunt, acesta sunt cu adevărat.” Și astfel am mărturisit tot.

Călăuzire spre pace

Nu îmi amintesc ce s-a spus apoi, doar că am învățat ceva nemaipomenit. După ce am plecat am primit o carte de Rosenius: Călăuzire spre pace. Citesc această carte adesea, în special Duminica după masa. Această carte chiar mi-a vorbit. Nu voi uita când am citit pasajul care spune: „Acum ești rece, tare și indiferent.”

Da și exact așa eram. Îmi doream să fiu un creștin, nu aveam alte gânduri decât să ajung unul real. Și cu toate acestea eram indiferent față de Dumnezeu, da, puteam să comit păcate fără ca să mă simt abătut legat de asta. Atunci mi-am spus: „I-ai întors spatele lui Dumnezeu.”

A devenit o experiență izbitoare: „exact aceasta trebuia să îți arate legea. Acum vezi ceea ce ai fost întotdeauna, dar înainte nu ai văzut.” Era Dumnezeu care era cu mine și care îmi descoperea asta.

A devenit foarte clar pentru mine că Isus a murit pentru cineva exact ca mine. Eu, cel care îi întorsesem spatele lui Dumnezeu, puteam acum să devin copilul Său doar prin har.

După ce m-am așezat pe genunchi lângă pat, am plâns de bucurie și uimire că în sfârșit vedeam tot ceea ce aveam să vin înaintea lui

Dumnezeu; eram o altă persoană. Era mai presus de mine, era în Isus Cristos. Tot ce era al meu a fost luat.

Ce a făcut Isus pentru tine?

A fost minunat să mă gândesc că inima lui Dumnezeu a fost frântă ca să mă salveze de păcate și de judecata. El m-a întâlnit întotdeauna cu harul Său și nu datorită meritelor mele. Aceasta a fost o continuă surpriză pentru mine.

Cine este Isus?

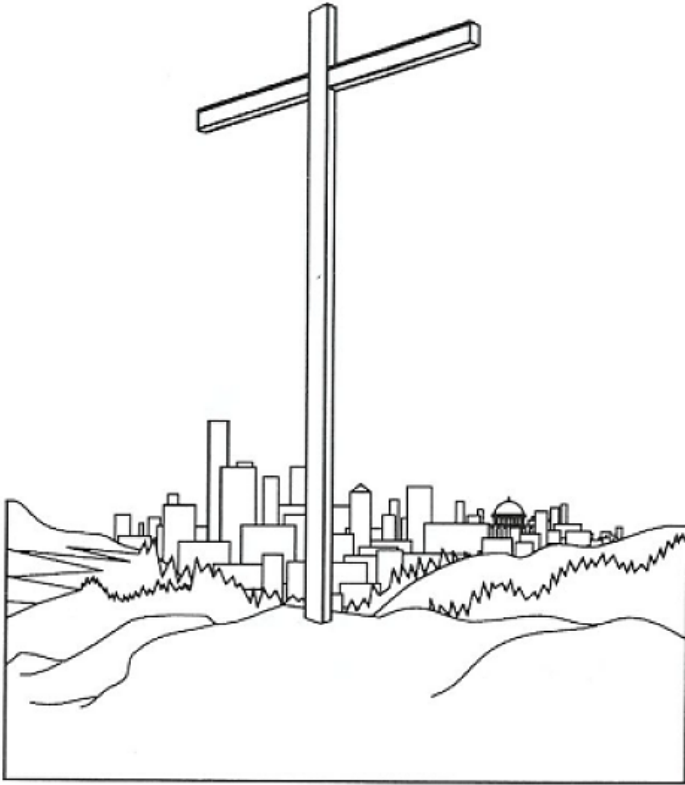
El este Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu. Și El este un om. Iar El a devenit om pentru un singur motiv, ca să devină Salvatorul nostru.

Cum este să fii creștin?

Este un amestec de mari bogății și lupte ciudate. Când vine vorba viața umană, voi spune din experiență, „nimeni nu poate să facă o viață așa reală, bună și bogată, cum face Cuvântul lui Dumnezeu.”

În același timp, trebuie să recunosc, este dureros să realizez că vechiul meu trup este mai încăpățânat ca niciodată. Încă sunt neprietenos față de Dumnezeu, indiferent, rece și inclinat spre păcat. A fost adesea o mare suferință pentru mine. De aceea privesc cu nerăbdare la sfârșitul și desăvârșirea mântuirii în cer. Îl voi vedea pe Isus așa cum este și voi trăi o viață în care voi împlini Cuvântul lui Dumnezeu și nu voi mai avea dorința să păcătuiesc.

Da, trebuie să mărturisesc că pot să Îi mulțumesc pentru multe lui Isus. Doar gândește-te că El m-a găsit și mă duce acasă.

Cu blândețe m-a căutat,
Obosit și istovit de păcat,
Ai săi umeri m-au purtat
Înapoi în turma Sa
În timp ce îngerii cântă în prezența Sa.
Cât timp curțile cerului vor răsuna.

Oh, dragostea care m-a căutat!
Oh, sângele care m-a cumpărat!
Oh, harul care m-a adus în turma Sa.
Minunatul har care m-a adus în turma Sa!

Care este Voia lui Dumnezeu pentru viața ta?

Răspuns:

Voia lui Dumnezeu este ca tu să fii mântuit. Și mântuirea înseamnă să intri în Împărăția lui Dumnezeu, unde aceia care sunt salvați, vor fi pentru eternitate împreună cu Dumnezeu cel Sfânt. Împreună cu Isus Cristos care și-a dat viața ca să ne salveze

În prima epistolă a lui Paul către Timotei citim: „...care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului. Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos, care s-a dat pe Sine însuși, ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărit la vremea potrivită.” (1 Timotei 2:4-6)

Punctul principal

Voia lui Dumnezeu este ca eu să fiu mântuit. Voia lui este ca tu să fii mântuit. Într-o zi vom încheia viața pe acest pământ. Întrebarea decisivă care se va pune va fi: „sunt eu vrednic să intru în cer?”

Sunt eu pe calea care duce la Dumnezeu, sau sunt pe drumul care duce la eterna pierzare?

Există un „afară”. Biblia îl numește distrugere. Isus spune că

viermele nu moare, iar focul nu se stinge. (Marcu 9:48) Isus spune că lată este poarta care duce la pieire și mulți intră pe ea. (Matei 7:13)

Calea

Voia lui Dumnezeu cu privire la viața ta este ca să urmezi calea care duce spre cer, la viață. Nu vom câștiga nimic dacă vom primi tot ceea ce dorim aici pe pământ, dar nu vom intra pe poarta cerului.

Cel mai important, înainte de toate este să știi cu siguranță că ești pe calea care duce în cer și că ai parte de mântuire.

În Apocalipsa 7:14-15 ne spune clar că există un singur mod prin care poți ajunge în cer. Iar acesta este „prin a te spăla în sângele mielului.”

Ce a făcut Isus?

Mielul este Isus Cristos. El este Mielul lui Dumnezeu care a fost crucificat la crucea de pe Calvar, în Ierusalim, cu aproape 2000 de ani în urmă.

Dumnezeu Tatăl a pus asupra lui Isus, Fiul Său, toată vina păcatului și greșelile pe care tu și cu mine și întreaga rasă umană le-a săvârșit. Isus a luat asupra Lui răutatea minții, inimii și a naturii noastre.

Biblia ne spune că Isus s-a făcut păcat pentru noi. Asta înseamnă că El a fost considerat păcat pentru noi, (2 Corinteni 5:21). Isus a devenit blestem, iar acest lucru înseamnă că El a luat asupra lui mânia lui Dumnezeu, judecata și pedeapsa în locul nostru, (Galateni 3:13). Isus a devenit scrisoarea noastră de vinovăție, adică i-a fost socotit tot ceea ce noi Îi datorăm lui Dumnezeu.

Am încălcat toate legile lui Dumnezeu. (cf. Celor Zece Porunci). Suntem vinovați deoarece Dumnezeu cere acțiune exterioară, dar și

gânduri interioare transformate de legea Sa. Legea ne cere să fim fără păcat și fără vină.

Cine va intra în cer?

Doar acela care este spălat și curățit în sângele Mielului va intra în cer. Ce înseamnă asta? Înseamnă că voi primi iertarea pentru toate păcatele împotriva lui Dumnezeu. Dar cum are loc aceasta? Are loc în timpul convertirii. Ce este convertirea? Convertirea este întristarea pentru păcat și credința în Isus Cristos ca Salvator.

Într-o convertire reală păcatul devine imoral. Acum poți vedea cât de murdare erau gândurile și sentimentele în mintea ta. Aceasta se mai numește să fii pierdut. Îi dai dreptul lui Dumnezeu să te judece. Nu găsești nimic bun în tine, nimic ce ai putea să Îi aduci lui Dumnezeu (Romani 7:18).

Dar acum ai nevoie de Isus. Acum devine foarte important pentru tine ca să auzi despre Acela care a murit pentru păcatele tale. Cel mai mare lucru pentru tine este că acum ai un Mijlocitor între tine și Dumnezeu. Iar El a luat pedeapsa pentru păcatul tău, iar El este mare preot înaintea lui Dumnezeu, El acela care s-a oferit pe sine pentru tine.

Ascultă!

Salvatorul tău trăiește! Când aud această veste bună, atunci se formează credința și se reînnoiește în inima mea. Pot vedea acum ce a făcut Isus pentru mine, în locul meu și este suficient pentru mântuirea mea. Dumnezeu a spus, „da” la tot ceea ce Isus a făcut în locul meu. Atunci când îți pui încrederea în Isus, El îți iartă toate păcatele. Sângele lui Isus curăță orice păcat. Această curățire contează înaintea lui

Dumnezeu. Isus este jertfa folosită de Dumnezeu pentru a lua păcatul din fața ochilor Săi. Tot păcatul a fost acoperit de sângele lui Cristos la Calvar. Așa ne curăță sângele lui Isus de păcat.

Curat înainte lui Dumnezeu

Voia lui Dumnezeu este ca să fii iertat de tot păcatul tău. Dar spui: „încă am multe gânduri necurate, pot simți dorințe rele în inima mea. Cum pot fi astfel curat înaintea lui Dumnezeu?” În interior încă te simți murdar. Încă deții o natură rea. Dar în Isus ești curățit. Atunci când crezi în Isus, Dumnezeu vede sângele Mielului, sângele care a înlăturat păcatul dinaintea Sa.

A fost doar voia lui Dumnezeu ca sângele lui Isus să fie întotdeauna singura cale de curățire de păcate. Atunci când Satan vine și arată spre păcatele tale, când arată cât de slab și nesigur ești, atunci deschide repede Biblia și citește despre salvarea ta în Isus Cristos.

Siguranța

Dacă cauți siguranța mântuirii în sentimentele tale, atunci vei fi mereu dezamăgit. Dacă vei căuta experiențe mari care să îți dea siguranță, atunci îți vei pierde curajul. Nu, întotdeauna trebuie să privești la ceea ce Dumnezeu spune în Cuvântul Său, Biblia. Acolo El spune că cine are pe Fiul are viața. (1 Ioan 5:12).

Dacă duci lipsă de ceva, dar Îl ai pe Cristos, atunci ai viața. Roagă-te ca Duhul Sfânt să îți arate păcatul așa încât să ai nevoie de Isus. Roagă-te ca să îți arate cine este Isus și ce a făcut pentru tine. Roagă-te ca Duhul Sfânt să te ajute să găsești odihnă în Dumnezeu și ceea ce a spus legat de mântuirea ta în Cuvântul Său.

Pot să mă încred în Biblie?

Mărturia Bibliei

Ce este Biblia?

Ce afirmă Biblia că este?

Biblia afirmă că este cuvântul personal a lui Dumnezeu pentru omenire. Este în întregime Dumnezeu vorbind prin oameni, altor oameni.

Cuvintele Bibliei sunt scrise de oameni, „Fiindcă mai înainte de toate, să știți că nicio proorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” (2 Petru 1:20-21) Cuvântul lui Dumnezeu este inspirat de Duhul Sfânt. „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.” (2 Timotei 3:16) Cuvântul lui Dumnezeu este un cuvânt care împlinește ceva și „nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.” (Isaia 55:11)

Nu e un lucru mărunț ce este înfăptuit. Cuvântul ne învață, convinge, salvează și face posibil să trăiești o viață în teamă de Dumnezeu pe acest pământ.

Biblia nu conține cuvinte omenești. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu care este și mărturie.

Atunci când ne întrebăm dacă ne putem încrede în Biblie, nu ne întrebăm dacă ne putem încrede în literatura omenească. Întrebarea e dacă ne putem încrede că este ceea ce Biblia pretinde că este?

Instrucțiunile lui Isus Cristos

Ca să găsim un răspuns, Isus ne-a dat o instrucțiune foarte simplă:

„Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine.” (Ioan 7:17)

RÂNDUIEȘTE-ȚI VIATA ÎN CONFORMITATE CU SCRIPTURA

Începe să citești Biblia! Citește Biblia metodic și sistematic în mod regulat. Nu citi porțiuni foarte lungi odată. Și nu te gândi la altceva decât la ceea ce ai citit. Concentrează-te la ce ai citit. Întreabă-te: „oare ce spune?”

Dar instrucțiunile lui Isus merg mult mai departe decât atât: „Acela care dorește să facă Voia Lui, trebuie să discearnă dacă învățătura vine de la Dumnezeu.”

Acest răspuns este aplicabil la întreaga Biblie. Dacă dorești să știi ce este Biblia, începe să trăiești viața în acest fel.

Nu există alte căi, există un singur răspuns. Iar dacă vei urma aceste instrucțiuni, atunci vei ști adevărul.

Ce înseamnă să faci voia lui Dumnezeu?

Primul gând care ne vine este să ținem poruncile. Deoarece poruncile sunt expresia Voini divine. Ele ne spun ce trebuie și ce nu trebuie să facem.

Chiar dacă concluzionăm și începem să vedem la ce se referă Isus este mai mult decât a face voia Lui. Încearcă să faci un efort și să ții toate poruncile. Dumnezeu ne-a dat poruncile ca să le urmăm și să ne trăim viețile așa cum se cuvine.

Isus spune că legea se bazează pe două porunci. Să iubești pe Domnul

Dumnezeul tău cu toată inima, cu toată puterea și cu tot sufletul, și pe aproapele tău ca pe tine însuși. Fă tot ce poți ca să trăiești așa.

Nu trebuie să dureze mult ca să realizezi că nu ești în stare să faci asta. Te vei lovi de imposibilitate.

Experimentează adevărul Bibliei

Deja ai făcut o descoperire importantă: Biblia vorbește adevărul! Deoarece ai descoperit că în natura minții și inimii tale porți dușmănie față de Dumnezeu.

Este important ca acum să nu începi să fii infidel prin a fi nesincer cu Dumnezeu și prin a compromite adevărul. Continuă mai degrabă prin a permite poruncilor să te preocupe. Recunoaște că ești răspunzător.

Iar apoi ceva teribil va începe să îți se clarifice. Vei începe să vezi cum tu ești împotriva lui Dumnezeu. Ești egoist, murdar, rău și depravat. Dorești să faci exact contrar voinței lui Dumnezeu, și urăști ceea ce știi că Dumnezeu dorește.

Acum ai găsit un adevăr fundamental: Biblia este adevărată! Îți spune că ceea ce ai pierdut nu este doar frica de Dumnezeu, dar și abilitatea de a te teme de Dumnezeu.

Nu este adevărat?

Acum vezi că ești pierdut. Iar acum știi că nu există nici o cale la Dumnezeu prin a încerca să respecti poruncile.

Deci acum ce?

Vei găsi răspunsul tot în cuvintele lui Isus: „Dacă cineva dorește să facă voia Lui, trebuie să cunoască că învățătura mea este de la Dumnezeu”.

Este voia lui Dumnezeu ca să te întorci la Isus cu tot păcatul tău, așa cum ești. Începe prin a fi onest cu Isus cu privire la tine însuși. Nu ascunde nimic, nu încerca să vii cu explicații, dar întoarce-te la El așa cum ești. Astfel faci voia lui Dumnezeu.

La început va fi dureros și te vei simți condamnat. Te simți condamnat în conștiința ta. Te simți ca și cum Dumnezeu te-ar respinge, ca și cum aceasta ar fi consecința rezultată din felul în care te-ai purtat în lumea aceasta.

Cel mai important lucru

Iar acum vom ajunge la cel mai important lucru în cuvintele lui Isus. Atunci când Isus spune: „Dacă cineva dorește să facă voia Lui”, trebuie să te gândești mai întâi că trebuie să te bazezi pe ceea ce spune despre sine însuși și să te încrezi în cuvântul Său!

Învățătura care spune că trebuie să Îl cunoști, este aceea care vorbește despre Sine și despre ceea ce a făcut pentru tine.

Și ce implică asta?

Deoarece tu și cu mine suntem așa cum suntem, de aceea a luat Isus asupra Sa toată responsabilitatea pentru tot ceea ce am făcut, gândit, simțit și experimentat sau ceea ce am neglijat să facem. El a purtat totul asupra Sa, ca noi să fim liberi.

Epuizarea și disperarea sufletului

Întunecul descurajator

Dragă prietene descurajat care te lupți în întuneric și nu crezi că vei mai reuși să răzbați...

Cât mi-aș dori să pot să îți ofer cuvinte de încurajare și mângâiere în lupta care o duci acum. Dar știu din experiența personală cât de greu este ca să crezi că ceea ce este scris în cuvântul lui Dumnezeu ți se aplică și ție.

Probabil aici te lupți cel mai mult. Nu ești unul dintre aceia care se îndoiesc că ceea ce este în Cuvânt este adevărat și neschimbat.

Nici nu ai îndoieli că Dumnezeu este Atotputernic. Nu, tu ai văzut din nou și din nou atât în viața ta cât și în a altora că acest lucru nu poate fi negat. Tu poți mărturisi cum Dumnezeu a intrat în viața ta, dar se pare că nu îți prea folosește acum.

Dumnezeu nu s-a schimbat. Nu, eu sunt acela care s-a schimbat, spui tu. Am devenit apatic, rece și indiferent. Nu mai pot fi ca ceilalți creștini. E ceva special legat de mine. Viața mea ca și creștin e o mare dezamăgire, o așa mare dezamăgire încât Isus trebuie să mă respingă.

Pentru tine se pare că Biblia are ajutor pentru astfel de gânduri.

De exemplu: „Când strigă cei fără prihană, Domnul aude și-i scapă din necazurile lor.” (Psalmul 34:17) În timp ce citești asta te judeci singur: „Dacă mi-ar părea mai rău pentru păcatele mele decât acum, atunci Dumnezeu de asemenea ar fi mai aproape de mine. Simt că în inima mea este doar păcat.”

Nu sunt în stare să îmi recunosc păcatele așa cum ar trebui, nici nu pot să simt o părere de rău reală pentru păcatele mele așa cum ar trebui.

Funcția legii

Rosenius spune despre ceea ce experimentezi aici: „Efectul legii este adesea ascuns de creștin. Nu poți găsi căință în inima ta, ci doar păcat. Dorești să găsești acceptare și căință de păcat, dar în schimb îi simți prezența și puterea. Iar acest lucru nu aduce mângâiere ci mai degrabă este o experiență descurajatoare.

„Dar exact așa trebuie să fie. O mărturisire a păcatului pentru a te consola este contrar cu ceea ce efectul Legii a fost menit să fie. Scopul era să te priveze de liniște, cu excepția a ce poate fi găsit în Isus.

„Nici chiar lucrarea harului în inima ta, ci doar lucrarea sfârșită de Isus pentru mântuirea ta poate să te mângâie. Aceasta este credința mântuitoare.”

Falsa sau adevărata consolare evanghelică

Dumnezeu trebuie să i-a de la tine toată încrederea pe care o ai în tine și în viața de creștin pe care o duci, iar acest lucru poate să aibă loc așa cum trăiești viața zi de zi. Aici trebuie să recunoști și să mărturisești că nu Îl iubești pe Dumnezeu așa cum ar trebui să o faci.

Un compozitor spune următoarele: „Te-am iubit atât de puțin și mi-a fost teamă de Tine atât de puțin. Dragostea mea pentru tine este atât de jalnică.”

Cu privire la păcatele tale, ai promis de atâtea ori că vei fi mai bun, dar a fost degeaba. Te-ai rugat Domnului pentru putere și victorie asupra păcatului, dar până acum nu poți spune că ai experimentat vreo victorie semnificativă.

Ar putea fi posibil ca să vrei să ai putere în tine însuși și nu în Domnul, iar acesta să fie motivul real pentru care te rugai așa? În cazul acesta vei aștepta degeaba. Dumnezeu nu îți va da niciodată ceea ce ceri dacă o faci în acest mod. Dacă dorești să fii independent legat de păcatele tale nu vei găsi niciodată pacea.

Lupta credinței – Scutul credinței

În Efeseni este scris ceva care m-a ajutat în ziua când am fost ispitit: „Luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.” Nu este credința ci scutul credinței cu care să facem față inamicului. Iar scutul credinței este însuși Isus.

Este Cuvântul despre Cruce, este mesajul că totul este șters de sângele lui Isus - asta trebuie să pui înaintea ta ca și protecție împotriva săgeților diavolului.

Asta înseamnă că în mijlocul ispitei Îi poți mulțumi lui Isus deoarece El a ispășit pedeapsa pentru păcatul tău.

Proclamă Cuvântul și vei vedea că atunci diavolului va pleca de la tine.

De ce Doamne?

Multă deznădejde poate fi cauzată și de boală și nenorociri. În special atunci când ți se pare că Domnul și-a ascuns fața de tine și pare „surd” la rugăciunile tale.

Cu cât te rogi mai mult pentru izbăvire, cu atât pare mai greu și parcă nu ești ascultat. Parcă ai fi prins într-o menghină și Dumnezeu lasă situația tot mai tensionată în viața ta.

Îl întrebi pe Dumnezeu din nou și din nou, „De ce Doamne? De ce eu?”

„Sunt eu mai rău decât ceilalți creștini deoarece mă tratezi așa? De ce nu intervii și să îmi vii în ajutor atunci când te rog?”

Singurul răspuns care îl poți primi este că El a îngăduit să ți se întâmple asta. Această povară este grea. Iar când nu vezi foarte clar, atunci nu îndrăznești să Îl rogi pe Dumnezeu să înlăture, chiar și atunci când viața pare imposibilă. Cel care a trecut printr-o astfel de bătaie știe cât de mult costă să rămâi acolo.

Dumnezeu vede ce e mai departe

Dar vine o zi când Domnul însuși va dezlega lanțurile grele și le va lua de la tine. El știe cât de mult ai îndurat adversitatea. Dar El vede de asemenea vede câtă adversitate trebuie să trimită în calea ta ca să te păstreze creștin.

Poți să fii liniștit și să Îl lași pe El să decidă.

Dacă Dumnezeu vede că trebuie să îngăduie să ți se întâmple asta sau lasă să primești ceea ce I-ai cerut să te elibereze ca să te țină pe calea care duce spre cer, ce crezi că va face? Îți va aduce aminte că harul lui îți este îndeajuns. (2 Cor 12:9) Într-o zi Îi vei mulțumi pentru încercare.

„Cum pot să Îl pierd pe Isus?”

Dumnezeu nu te-a părăsit chiar dacă așa ți se pare. Nu pentru aceasta ești provocat. Dumnezeu vrea ca inima ta să se lege mai tare de El și nu de ceea ce sentimentele tale spun.

De aceea El îngăduie ispite să vină în viața ta.

Necazurile sunt mijlocul prin care Dumnezeu ne formează ca pe lut după planul Său. Acestea sunt lucrările harului în viețile noastre.

Unul din cele mai sigure semne că îi aparții lui Isus este faptul că nu poți fi liniștit dacă Isus nu ți-a fost descoperit.

Trebuie să știi că ești ferm în Isus acum.

Până când nu conștientizezi asta nu poți să te bucuri de pacea lui.

Acesta este un semn sigur că încă îl iubești pe Isus.

Pentru că nu ar putea să îți fie dor de cineva pe care nu l-ai iubit...

Fie ca aceasta să fie mângâierea ta în ziua necazului!

”Iată eu sunt totdeauna cu Tine,
Tu m-ai apucat de mâna dreaptă;
Mă vei călăuzi cu sfatul Tău,
Apoi mă vei primi în slavă.
Pe cine am altul am eu în cer afară de Tine?
Și pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni
decât în Tine.”

Psalmul 73:23-25

Isus Hristos
este același ieri și azi,
și în veci!

Evrei 13:8